

РЕШЕНИЕ

№ 15459

гр. София, 22.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав, в
публично заседание на 23.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10677** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с определение № 8299/03.10.2025 г. на Административен съд – Бургас, с което е изпратено по подсъдност на АССГ адм. дело № 1375/2025 г.

Подадена е жалба от Б. М. С. чрез адв. Д. срещу карта № 399/10.07.2025 г. за оценка на физическата годност на водач за придобиване на свидетелство за управление на МПС, издадена от Транспортна централна лекарска експертна комисия (ТЦЕЛК) към Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“ в частта, в която е посочено, че жалбоподателят не отговаря на изискванията за физическа годност към водачите на МПС от категории А1, А2 и А.

В допълнително подадена жалба от С. горепосочената карта се оспорва и в частта, в която е посочено, че МПС от кат. В1, В, АМ следва да се управляват с приспособление, компенсиращо функцията на увредения ляв горен крайник.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден при съществено нарушение на административнопроизводствените правила поради липсата на изложени в него мотиви и при нарушение на принципа за равенство по см. на чл. 8, ал. 2 от АПК.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата, а по същество в писмени бележки по делото моли съда да отмени обжалвания акт и да върне преписката на органа със задължителни указания по прилагането на закона. Претендира раноски.

Ответникът – Транспортна централна лекарска експертна комисия, редовно призована, се представлява от адв. Т., която оспорва жалбата като неоснователна, а по същество моли същата да бъде отхвърлена. Акцентира върху обстоятелството, че четири поредни медицински експертизи

– една на ТОЛЕК и три на ТЦЛЕК дават последователни и непротиворечиви заключения, че липса на лява ръка, атрофия на мускулатура и ограничени движения в рамото е състояние – опасно за шофиране на мощен мотор. В писмени бележки излага подробни доводи досежно законосъобразността на оспорения акт. Претендира сторените разности по представен списък.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител и не участва в процеса.

Административен съд София-град след като прецени доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало във връзка с подадена от Б. С. молба от 08.07.2025 г. до председателя на ТЦЛЕК към Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“ с искане за продължаване срока на годност за водач на МПС категории АМ, А1, А2, А, В1, В. Видно от приложено по делото експертно решение № 2427/13.09.2004 г. на ТЕЛК за общи заболявания Б., първи състав, на жалбоподателя е определен пожизнен процент на трайно намалена работоспособност – 82,5%, с диагноза „смазване на горния крайник“, общо заболяване: „състояние след конквасация на лява ръка с ампутация на ляв кумерус; ограничени движения в ляво рамо“. С оглед така подаденото заявление от ТЦЛЕК бил изготвен протокол № 410/08.07.2025 г. за освидетелстване на годност съгласно приложение № 6 към чл. 10, ал. 3 от Наредба № 3/11.05.2011 г. за изискванията за физическа годност към водачите на моторни превозни средства и условията и реда за извършване на медицинските прегледи за установяване на физическата годност за водачите от различните категории (Наредба № 3/2011 г.), след преглед от съответните специалисти, а именно: офталмолог, оториноларинголог, хирург, вътрешни болести, невролог, психиатър и травматолог. Към протокола бил изготвен и медицински доклад за физическа годност за водач на МПС категории „А“, „АМ“ и „В“ от лекар – ортопед към ТЦЛЕК. В доклада била извършена индивидуална оценка по т. 45 от приложение № 1 към Наредба №3/2011 г. Досежно категориите В1, В и АМ било посочено, че жалбоподателят е годен да управлява МПС от тези категории, но с приспособление, компенсиращо функцията на увредения ляв горен крайник. Относно МПС от категория „В“ било отразено, че могат да бъдат управлявани с механична протеза. Поради ниската мощност на МПС от категория „АМ“ и максимална скорост до 50км./ч., се посочва, че участието на ръката и необходимият по-нисък физически натиск при управлението, може да бъде компенсирано от механична протеза на горен ляв крайник.

Относно МПС от категориите А1, А2 и А заключението било, че Б. С. е негоден да ги управлява. Било посочено, че тези превозни средства не могат да бъдат управлявани с един горен крайник. Китката и пръстите на лявата ръка отговарят за контрол върху фини движения – съединител, мигачи, светлини, клаксон. Освен това пълноценните движения на двете ръце, включително на двете раменни стави, са необходими за осигуряване на сигурен баланс при шофиране, корекция на посоката на движение и корекции чрез натискане на кормилото при влизане в завой при повисоки скорости, при маневри и стабилизация на мотора при спиране. Отбелязно е, че за безопасно шофиране са необходими повишени физически усилия, които трябва да бъдат осигурени от двете ръце едновременно, включително засилен физически натиск и движения, осигурени от двете раменни стави равномерно и едновременно. Констатирано е, че балансът и необходимият физически натиск не могат да бъдат компенсирани с механична протеза. Накрая е отбелязано, че ограничението е свързано както с безопасността на самия водач, така и с безопасността на останалите участници в движението на пътя.

На 10.07.2025 г. била издадена оспорената в настоящото производство карта за оценка на физическата годност на водач/кандидат за придобиване на свидетелство/правоспособност за управление на МПС № 399 от ТЦЛЕК. В нея като общо заключение било посочено, че Б. С. отговаря на изискванията за физическа годност към водачите на МПС от категория В1,В и АМ, но

не отговаря на изискванията за категориите А1, А2 и А. Комисията се позовава на т. 45 от Наредба № 3/2011 г., като посочила, че препраща към мотивите, изложени в медицинския доклад, неразделна част от картата и протокола за освидетелстване на годност.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 140 от АПК от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори картата в посочената по-горе част.

Разгледа по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Картата за оценка на физическата годност има двойствен характер – от една страна е индивидуален административен акт, а от друга страна е експертно медицинско заключение.

Противно на доводите в жалбата, процесната Карта е издадена от компетентен орган – ТЦЛЕК, с оглед разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от Наредба № 3/2011 г., тъй като последното заключение за физическа годност на жалбоподателя отново е извършено от ТЦЛЕК (карта № 450/06.10.2022 г., л. 43 от делото). Картата е подписана от всички седем члена от състава на Комисията, които са определени и назначени от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията по предложение на директора на Н. „Ц. Б. III“.

Актът е издаден в писмена форма, в предвидения в чл. 10, ал. 4 от Наредба № 3 от 2011 г. образец. Съдът не установява наличието на съществени нарушения на административната процедура, налагащи отмяната на решението по чл. 146, т. 3 от АПК. Картата е издадена след становище на всички специалисти, съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредба № 3 от 2011 г., както и въз основа на попълнен по установения ред Протокол по образец, съгласно чл. 10, ал. 3 от Наредба № 3 от 2011 г.

Съдът счита за неоснователно твърдението на жалбоподателя за немотивираност на акта, доколкото за мотиви на същия се приемат както изложените в самия акт, така и тези, изложени в предхождания издаването ѝ протокол и медицински доклад.

Съдът счита, че не са налице основания за отмяна поради нарушение на материалния закон по следните аргументи:

По делото не е налице спор относно обстоятелството, че през 2004 г. жалбоподателят е претърпял ампутация на лявата ръка, което е довело и до ограничени движения в ляво рамо. Състоянието му е видно както от цитираното по-горе експертно решение на ТЕЛК – Б., така и от Етапна епикриза, издадена от личния лекар д-р З. Т. от 19.06.2025 г.

Следователно, отразеното в административното производство по издаване на процесната Карта за оценка на физическата годност за управление на МПС състояние на ръката на жалбоподателя, а именно посоченото от специалист – травматолог в издадения на 08.07.2025 г. протокол заключение правилно отразява увреждането на жалбоподателя и съответства на всички приложени към преписката медицински документи.

Спорът в случая е, дали наличното увреждане на жалбоподателя, посочено в т. 45 от приложение № 1 към Наредба № 3/2011 г., а именно: ампутация на ляв горен крайник, го прави годен или негоден да управлява МПС от категория А1, А2 и А, а за МПС от категория В1, В и АМ е необходимо приспособление, което да компенсират функцията на увредения крайник.

Съгласно чл. 4 от Наредбата изискванията за физическа годност към водачите на МПС и кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС са определени в приложение № 1 /в табличен вид и според съответната група – 1 или 2, чрез посочване на заболяванията и състоянията, при наличието на които се налагат ограничения за получаването на свидетелство за управление на МПС в зависимост от категорията на МПС. Относно т. 45 е посочено, че за категории АМ“, „А“, „А1“, „А2“, „АМ“, „В“, „В1“, „ВЕ“, „Т.“, се извършва индивидуална оценка. В част „забележки“ към приложението в т. 3 е посянено, че

„индивидуалната оценка се прави на основание данните за здравословното състояние на лицето в миналото, настоящето и вероятната прогноза за бъдещето. При индивидуалната преценка се вземат предвид стадият на заболяването и/или степента на увреждане, интензивността му и темповете на развитие, изгледите за подобряване на състоянието, отражението върху функции, наличието на други заболявания и/или увреждания, както и възможността да се третира с медикаменти или да се подложи на друг вид лечение и отражението на това върху годността му.“

С извършената индивидуална оценка за кат. А1, А2 и А, обективирана в медицинския доклад за физическа годност, е прието, че при ампутирана лява ръка, атрофия на мускулатурата и ограничени движения в лявото рамо, правят физическото състояние на жалбоподателя негодно за управление на МПС от тези категории, като са изложени подробни мотиви в тази насока, които съдът споделя. Следва да се отбележи, че МПС от кат. А1, А2 и А представляват мотори с по-голяма мощност от тази на мотопедите, като съответно с тях се развива и значително по-висока скорост на движение. Обстоятелството, наведено от свидетелката, разпитана по делото, че жалбоподателят не е имал до сега инциденти и пътно-транспортни произшествия, свързани с управлението на мотор, не изключва възникването на такива в бъдеще. Именно с оглед обективното състояние на жалбоподателя е налице и по-голяма вероятност от възникването на инциденти при управлението на МПС от посочените категории, поради което и наложеното с оспорената карта ограничение, е свързано с обезпечаване както безопасността на самия водач, така и на безопасността на останалите участници в движението на пътя.

Относно посочената в оспорената карта необходимост от компенсация функцията на увредения ляв горен крайник при управление на МПС от категория В1, В и АМ, съдът счита за правилно преценена. Неосновани са доводите на жалбоподателя за това, че след като повечето автомобили са с автоматична скоростна кутия, то не е необходимо използването на левия горен крайник. Овлавяването на което и да е моторно превозно средство при възникване на непредвидена ситуация е от съществено значение при предотвратяване на пътно-транспортно произшествие. Поради това не е достатъчно придобитото умение от страна на жалбоподателя да управлява МПС само с един горен крайник, но е необходимо същият да е в състояние да овладее превозното средство в екстремна ситуация.

В допълнение, и във връзка с доводите в жалбата, следва да се посочи, че предмет на преценка за законосъобразност в настоящото производство е единствено Карта № 399 / 10.07.2025 г. на ТЦЛЕК. Предходно издадени карти от ТОЛЕК не са част от административното производство, поради което и всякакви доводи, поради какви причини тогава органът е приел, че лицето отговаря на изискванията за физическа годност към водачите на МПС от кат. А1, А2, А, не следва да се обсъждат в настоящото производство. Нещо повече съгласно чл. 10, ал. 2 от Наредбата № 3 / 2011г. лице, получило заключение за физическата си годност за придобиване на правоспособност за управление на МПС от ТОЛЕК или ТЦЛЕК, при необходимост от последваща оценка на физическата годност се преосвидетелства отново от ТОЛЕК, съответно ТЦЛЕК. Тоест, задължително е отново изцяло да се прегледа, да се извърши преценка състоянието на жалбоподателя, дали отговаря на изискванията за физическа годност на водач/ кандидат за придобиване на свидетелство/ правоспособност на управление на МПС, като по никакъв начин нито ТОЛЕК, нито ТЦЛЕК са обвързани от предходни заключения.

С оглед горното, жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника се следват разноски, които са поискани в срока за това и съобразно представен списък на разноски, договор за правна

защита и фактура, възлизат на 255.64 евро (500 лева) – заплатено адвокатско възнаграждение.
Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. М. С. чрез адв. Д. срещу карта № 399/10.07.2025 г. за оценка на физическата годност на водач за придобиване на свидетелство за управление на МПС, издадена от Транспортна централна лекарска експертна комисия към Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“.

ОСЪЖДА Б. М. С. да заплати на Транспортна централна лекарска експертна комисия към Н. „Ц. Б.“ III сумата в размер на 255,64 евро разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: